

uzlech, odkud vedou fiktivní hrany do kontrolních uzlů. Proto nejsou ve výpočetní matici uvedeny pro tyto uzly hodnoty

$$t_j^{(2)} \text{ a } t_j^{(1)} - t_i^{(0)}$$

Závěr

Příklad pokusného řešení plánu bojové pohotovosti štábu útvaru metodou kritické cesty umožnil prověřit reálnost dosavadního plánu BP a podle výsledku provést potřebná opatření k tomu, aby plán vyhovoval stanoveným podmínkám a lhůtám

zajištění bojové pohotovosti. Současně jsme si ověřili účelnost použití této metody pro řešení podobných úkolů.

Je pochopitelné, že samotná metoda nemůže odstranit příčiny a nedostatky plánů, ale pomůže nám nalézt ty úseky činnosti, které mají pro splnění úkolu rozhodující význam, a to je pro zkvalitnění a zajištění reálnosti naší plánovací praxe jednou z nejdůležitějších podmínek.

Proto se domníváme, že najde široké uplatnění i na jiných úsecích plánování a řízení přípravy vojsk.

Zásobování municí v POV

(VM č. 1/65 — PT)

Podplukovník Jaroslav L e s e n s k ý

Autor článku řeší jednu z nejtěžších otázek materiálního zabezpečení vojsk — zásobování municí první den operace, zejména při jejím zahájení. Navrhovaná opatření jsou logická a bylo by možné s nimi souhlasit. Podle mého názoru však zjednodušují situaci a proto se pokusím o jejich rozbor.

Otázce zásobování municí při zahájení války, kdy počítáme s dělostřeleckou přípravou, nebyla věnována náležitá pozornost. Na jednom velitelsko-štabním cvičení NRDV informoval velitele, že dělostřelectvo je schopno plnit dané úkoly, počínaje dělostřeleckou přípravou. Skutečnost však byla jiná.

U svazků, útvarů a dělostřeleckých útvarů byly jen pohyblivé zásoby munice. Počítáme-li, že dělostřelectvo spotřebuje 0,5 pp na dělostřeleckou přípravu, pak při zahájení přemístění k podpoře útoku by zbylo ze zásob dělostřelecké munice v rámci svazku 0,5 pp. A vezmeme-li v úvahu, že armádní transport by mohl zasáhnout ve prospěch svazků až koncem D1, vidíme, že skutečnost je víc než drastická. Dělostřelectvo by pro nedostatek munice nemohlo zabezpečit nepřetržitou palbou podporu boje všeojskových svazků a útvarů.

Jaká by byla možnost doplnit munici za této situace? Připustíme, že divizní a

plukovní zásoby ve výši 0,5 pp (pluk 0,3, divize 0,2 pp) by byly předány ke zbráním při zaujetí palebného postavení. Volné dopravní prostředky divize (útvarů) by odjely k doplnění spotřebovaných zásob (0,5 pp), což by si vyžádalo sloučit dopravní prostředky několika zásobovacích stupňů (útvary, divize); přitom vyčleněné zdroje nejsou blíže než 50 km od státní hranice. To znamená, že k odběru je nutno počítat na jízdu 2—3 hodiny, nakládání 1—2 hodiny a na zpáteční jízdu (kdy zatím vojska mohla postoupit o dalších 10 až 15 km), další 3 hodiny. Vozidla by se mohla vrátit k útvarům a doplnit zásoby nejdříve za 6—8 hodin. Vojska by tedy plnila úkoly po dobu 6 hodin s 0,5 pp děl. munice.

Tento stav nelze připustit. K vyřešení této situace, na niž jsem poukazyval, byly různé návrhy, např. navézt zásoby do palebného postavení apod.

Podívejme se na návrh plk. Horáčka.

1. Vytvořit předem již v míru nebo nejpozději v období zvýšeného politického napětí v předpokládaných prostorech činnosti dělostřeleckého, včetně posilového, předsunuté zásoby dělostřelecké munice, a to minimálně ve výši plánované spotřeby na dělostřeleckou přípravu.

Autor měl asi na mysli předpokládaná palebná postavení (jinak by nemělo smys-

lu zvláště u posilového dělostřelectva, dislokovaného ve větší hloubce, vytvářet zásoby v prostorech shromaždišť. Co však nepřátelský průzkum, který by již v míru zjistil skládky materiálu v blízkosti hranic? Odpověď snad není nutná. Použije dělostřelectvo k dělostřelecké přípravě palebná postavení předem určená, do nichž by byla také předem navedena munice? Bude-li pro první operaci armády typický střetný boj a sražení (viz článek generálmajora J. Voštery), potom musíme dojít k závěru, že palebná postavení budou také na různých místech. Tento návrh považují tedy za nereálný.

2. Ve stejných nebo z hlediska operačního výhodnějších prostorech vytvořit určité předsunuté zásoby munice armády k zajištění odběrů munice prostředky svazků a posilových jednotek během prvního dne boje do doby zřízení a aktivování mobilního APDS v PAZ.

Ze stejných důvodů považují za nereálné vytvářet předsunuté zásoby v prostorech předpokládané činnosti dělostřeleckých útvarů (palebných postavení). Jiná věc je vytvořit předsunuté zásoby munice ve výhodných prostorech z hlediska operačního. Tyto zásoby musí být v úměrné vzdálenosti od státních hranic a ve výši, která by zabezpečovala úhradu spotřeby nejen pro D1, ale i pro D2. Je možno plně souhlasit s názorem na vytvoření předsunutých zásob, což není novinkou. Domnívám se, že tyto předsunuté zásoby nemohou být armádní vzhledem k tomu, že musí zabezpečovat nejen spotřebu D1, ale i D2. Při řešení otázek plynulého zásobování municí musíme zvažovat podmínky zahájení války a musíme brát nejhorší variantu zahájení války (viz článek generálmajora Voštery), tj. s překvapením. To také znamená, že by nebylo zvýšené období napětí a že by tedy nemohla být uskutečněna předmobilizační opatření. Armádní a frontový tyl by plnil úkoly v tylovém zabezpečení s těmi prostředky, které má k dispozici v míru. Podle platných zásad a zkušeností ze cvičení frontový tyl vytváří OPFZ každý druhý den, ale v POV první oddělení až D3 a dokonce jsou úvahy i D4. Nechci to rozebírat, ale došli bychom k závěru, že frontový tyl by musel zasahovat ve prospěch vojsk daleko dříve, např. přísuny vlastními dopravními prostředky třeba až k útvarům již v průběhu D3. Předsunuté zásoby, jaké má na mysli plk. Horáček a jak je uvádí v tabulce, musí být alespoň ve výši dvoudenní spo-

třeby armády. O charakteru zásob nemusím se snad zmiňovat.

Poněvadž autor uvádí ve schématu možný systém zásobování municí D1, rozeberu krátce možnou variantu zásobování z předpokládané nejhorší varianty zahájení války — s překvapením. Vycházím z předpokladu, že svazky budou doplňovány municí vzhledem ke spotřebě dvakrát denně. První doplnění svazku jsem rozebral, odběr s návratem by trval asi 6—8 hodin v příznivé variantě, že divizní zásoby byly předány v době dělostřelecké přípravy. Je reálnější počítat s tím, že zásoby bude možno od zahájení války předat ke zbraním nejdříve za 2—4 hodiny, vozidla po odběru munice mohou se vrátit do sestavy svazku a útvarů asi za 10—12 hodin. Kdybychom počítali i s druhým odběrem munice svazků v předsunutých skladech, je nutno uvést, kdy by se opět vrátily jejich dopravní prostředky do sestavy útvarů a svazků. Předpokládejme, že vozidla z prvního odběru se vrátila za 10 hodin; předání zásob a tím uvolnění vozidel svazku pro odběr by trvalo maximálně 2 hodiny, tj. do 12 hodin D1. V této době by svazky mohly být v příznivé variantě asi v polovině plánovaného úkolu D1 tj. ze vzdálenosti k odběru by činila alespoň 70 km (jízda asi 4 hodiny, odběr v předsunutém skladu 2—3 hodiny, návrat — vojska plní úkol již 17 hodin a blíží se k splnění DÚ — na vzdálenost 80 km za 4—5 hodin).

Z druhého odběru by se tedy dopravní prostředky svazků vrátily v D1 asi ve 24 hod. a zásoby ke zbraním by byly dopraveny D2 asi do 03 hod. Vidíme, že v této variantě by došlo k druhému doplnění za více než 12 hodin od prvního.

Z této velmi pravděpodobné varianty je zřejmé, že dopravní prostředky svazků nejsou schopny uskutečnit za 1 den dva koloběhy (je možnost složit některý druh materiálu, ovšem vozidla by se musela pro něj vracet, což by nebylo výhodné).

Vycházíme-li z uvedeného schématu, nesouhlasím s řešením druhého odběru. Autor předpokládá, že APDS je vytvořen již z D1 na D2 a divizní automobilní dopravní útvary i posilové by již mohly uskutečňovat odběr. Rozebral jsem velkou velmi příznivou variantu možného návratu dopravních vozidel svazků z odběru munice z předsunutého skladu a přesto je na rozhraní D1 a D2. Kdyby byl z D1 na D2 vytvořen APDS, musel by být naložen na automobilních útvarech armády. Co tomu brání, aby armáda uskutečnila

přesun svazkům (do VM, do prostorů skladů apod.)? Vždyť je to zásadní zásobovací princip, že nadřazený přisunuje podřízeným (i když nesmíme lpět na šabloně). Při zásobování volíme nejvýhodnější systém, ale tato zásada musí převažovat. Dopravní útvary svazků, které uskutečnily již první odběr, jsou v nevýhodné situaci z hlediska únavy řidičů, technické údržby apod. Bylo by trestuhodné, kdyby ZT v této variantě řešil druhé doplnění svazků D1 municí odběrem a armádní prostředky by stály. V uvedené variantě bude nejúčelnější, aby druhé doplnění munice D1 uskutečnily armádní automobilní prostředky. Jaké má armádní tyl možnosti doplnit municí svazky v průběhu D1? Vycházím z nejhorší varianty zahájení války. Armádní tyl má již v míru kapacitu automobilních útvarů okolo 1000 tun, což se přibližuje armádnímu normativu munice. Bude-li vyhlášen bojový poplach a vojska po zaujetí operační sestavy zahájí střetný boj a sražení, tato kapacita automobilních útvarů může být nejméně ze 75 % použita především k vyvezení armádního normativu munice s rozložením, jak navrhuje plk. Horáček, tj. vyšší zásoby dělostřelecké, tankové a Pl munice. Tyto zásoby mohou být naloženy v určené DZ (kde je deponium armádního normativu) od času P za 10–12 hodin. S těmito zásobami (v této variantě) bychom mohli počítat pro doplnění svazků (jízda na vzdálenost ke státní hranici cca 100 km a do divizních skladů 20–30 km) D1 kolem 19. a 20. hod., což z hlediska doplnění svazků D1 plně vyhovuje. Podruhé mohou doplnit svazky armádní automobilní útvary z D1 a D2. Zásobovací systém D2 a D3 z hledis-

ka zásobování munice by vyžadoval další rozbor, což si nekladu za cíl v tomto diskusním příspěvku. Armádní automobilní útvary, které doplnily svazky z D1 na D2, by se D2 vrátily k odběru na státní území a potom by doplnily svazky v průběhu D2. Ovšem situace D2 a D3 z hlediska koloběhu je tak napjatá, že zasluhuje další podrobnou analýzu.

S návrhem na snížení počtu míst překládání je možno plně souhlasit. I v současném zásobovacím systému je nutné omezit překládání zásob munice, což je zakotveno ve směrnících. Je možné, aby armádní transport s municí složil zásoby až u útvarů (i v palebných postaveních). Vynechání některých zásobovacích stupňů bude právě D1 a neváhám říci až do D3 včetně, typické (z hlediska koloběhů bude nutno překrývat jednotlivé zásobovací stupně).

Závěr

Autor článku se snažil řešit jednu z nepalčivějších otázek zabezpečení vojsk municí při zahájení útočné operace armády. Tento problém je prvořadý a jeho vyřešení přímo podmiňuje úspěch či neúspěch a vedení 1. útočné operace. Bude nutné, aby se tímto problémem zabývali všichni odpovědní funkcionáři a při velitelsko-štabních cvičeních vycházeli při rozhodování jen z hodnověrných a reálných podkladů. Problematika je podle mého názoru natolik závažná, že by zasluhovala podrobnou analýzu, zvláště při nových názorech na spotřebu munice v útočné operaci armády, zejména 1. a 2. den operace.